

## We kunnen het!

Enige tijd geleden gooide een lokale politieke partij de knuppel in het hoenderhok met haar artikel in 1Gennep over instroom en opvang van vluchtelingen. Misschien kunt u zich dit nog herinneren. Als het hun bedoeling was om de discussie op gang te brengen, dan moet je constateren dat dit is gelukt. Prima, daar is natuurlijk niets mis mee. Maar wat wel jammer is, is dat door de provocerende toon en het eenzijdige, zeer negatieve beeld dat gegeven werd van vluchtelingen en de gevolgen van hun komst naar onze regio, wel heel erg afleid van de echte vragen en terechte zorgen die mensen hebben.

Zitten er tussen de vele vluchtelingen gelukzoekers? Ja, natuurlijk en daar hebben we procedures voor. Zitten er tussen de vluchtelingen religieuze extremisten? Ja natuurlijk, maar veel van deze vluchtelingen zijn juist voor dit extremisme op de vlucht geslagen. Gaan deze vluchtelingen een beroep doen op huisvesting en voorzieningen? Ja natuurlijk. Maar een goede opvang en een snelle integratie kan van deze mensen waardevolle medeburgers maken. Vooral in een regio als Noord- Limburg die te maken heeft met krimp en vergrijzing. Kunnen wij als samenleving de opvang van vluchtelingen aan? Als het antwoord hierop nee is dan moeten wij ons echt zorgen gaan maken.

Eén van de argumenten van de lokale politieke partij was dat we mensen niet op moeten vangen, omdat zij een andere kijk hebben op de samenleving. Mijn stelling is dat onze samenleving wel over heel erg weinig zelfvertrouwen beschikt wanneer we denken dat de instroom van een groep asielzoekers ons land ontwricht en dat wij ons onze vrijheid en tolerantie zomaar af laten nemen. En waarom zouden deze mensen dat willen? Onze normen en waarden zijn toch iets waar we trots op zijn? Nu de rookwolken zijn opgetrokken kunnen we ook constateren dat we het aankonden. Dat onze westerse waarden en normen niet ten onder zijn gegaan. En juist Syriërs, komend uit een land waar vele religieuze groeperingen altijd vreedzaam naast en met elkaar hebben geleefd, verdienden het niet om weggezet te worden als intolerante religieuze fanatici. Sterker nog: die manier van leven sluit uitstekend aan bij onze democratie.

Het tweede argument was dat vluchtelingen in hun eigen regio moeten worden opgevangen. Daar ben ik het op zich mee eens. Maar in die regio wordt nu al 95% van de vluchtelingen uit Syrië opgevangen. Een land als Libanon, met een vergelijkbare bevolkingsdichtheid als Nederland vangt nu al 1,2 miljoen Syrische vluchtelingen op. Dit is ongeveer 30% van de Libanese bevolking. Nog nooit in de geschiedenis waar ook ter wereld ving een zo'n klein land zoveel vluchtelingen op. Door de enorme druk op de Libanese samenleving dreigde dat land ook in elkaar te storten. Wanneer dit was gebeurd, had dit betekend dat nog een vele miljoenen mensen op de vlucht waren geslagen. Solidariteit werkte in dit geval twee kanten op. Aan de ene kant gaven we de omringende landen lucht en aan de andere kant zorgden we ervoor dat we ons solidair kunnen blijven opstellen naar alle Nederlandse burgers en de mensen die een status verkrijgen.

Wil dit zeggen dat we ons geen zorgen hoeven te maken, en zonder meer kunnen roepen, welkom allemaal? Nee, wij zullen ons steentje bij moeten dragen aan een groot en op dit moment nog niet op te lossen vluchtelingenprobleem. Door de een zal deze klus met enthousiasme en door de ander met tegenzin worden opgepakt. Maar een alternatief is er niet. Tenminste niet als je de Nederlandse waarden en normen wil behouden. Een humaan Nederland met grote persoonlijke vrijheden. Een rijk handelsland, maar wel volledig afhankelijk van onze open grenzen met het buitenland.

De huidige politieke instabiliteit internationaal is zorgelijk, beangstigend en zorgt ook in Nederland voor veel onzekerheid. Maar uiteindelijk gaat het niet om statistieken of berekeningen over kosten per opvangplek. Het gaat om mensen zoals wij, met net als wij dromen, talenten en eigenaardigheden. Een samenleving als Nederland kan dit aan. Nederland kan hier moreel, cultureel en economisch rijker van worden. Juist de geschiedenis van Nederland bewijst dit.

Maar dan moeten we het wel samen doen.